

1918-10-29

AUTHOR/KEY FIGURE

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Note

Sender's location:
Norge, Bergen

Archive:
Mappe 86 nr. 9

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

1

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 9

Ødette forunderlige Tider med de kristne spejde
 efter Guds mening og hans vilje. Spørgsmålet om
 Gud har sendt os krigen til straf for vor ulydig-
 hed, synes mig med bekræftelse ud fra den kendte gerning,
 at han har sat faste love ind i tilværelsen, som i
 sig selv bærer straffen for overtrædelser. Men i sig
 selv får man en stærk følelse for alvor. - Livet
 og i Kristendommen og om Kampen mellem godt
 og ondt, den Kamp som Guds Søn har gennemstaaet
 og vundet, for sig selv og for alle dem der giver
 ham æren og tager med tak til mod Guds nåde.

Den Kamp føres alligevel videre i hvert kristent
 menneskes bryst, tildels vel og tildels ikke kristnes.

Men selv om vi til slut af Guds nåde får del
 i Guds sejr, så er vor løbebane dog så bemærket,
 Satan, den store fjende har så meget i os, så vi ikke
 opfylder Guds vilje, at glemme os selv i kærlighed
 til næsten. Og så er vi i det om, byghedheden efter
 verdens goder, så er vi i det store staterne

Kamp

for at tilbringe sig, ejf. verden med al dens
herlighed, det Sætt, viid Gud, som vundte ham
ryggen, for at offer sig for os og lyde Gud.

Da er da det mærkelige, at menneskekrigen bliver
Sættens gerning, den egenkærlige handling: det store,
som Kristus fordommer, kan det den fører til altynd
himmels Guds vilje, for nærmere til hans mål, og
vi oplever at se to ting fremtrædende ved krigen, som
de sigende måtte støtte på dets program, og de to hende
siger at lade os ind i osse dets program. For det første
eller trængsel af Kristendommens idealitet, idelle
mægt. Først nationalitetsprincippet, at hver nation
for sig selv til at leve sit eget liv, som hvert menneske
næsten sit, dette er hvad Gud har ment med at
danne folk. Dernæst det, at folkene med sig
sig sammen i store samfund, for at holde sammen
som brødre, og derved nå vidne i næste
kærlighed. Og selv om det i sig selv er et dybt
mål, hvor meget det trykkløst for i dette for os
to huske, at det hele fuldstændigt af nødvendighed,
i det

efter at have fæltet sine øjle, så velgælden med de
 bødskæder. Bødskæderne og for nedtændere, når de endelig
 døde (ikke mål) så endelig Tyskland dog vil blive
 optaget blandt de andre nationer, når de ser, at Tyskland
 har taget Care af elghen. Men i næste omgang vil
 de sociale modstandere stille til kamp. Og der er
 det værd at mærke sig, at i hovedsagelserne ikke
 vil have end velgælden at gøre, og vel grundet, hader
 kristendommen, så har de dog på deres program rettet
 dem taget sig af de fattige, at fordyle gædderne, så
 alle bliver lige retfærdige, men rigtig nok ved
 modstand fremgangsmåde, som Vilhelm Bach sagde, i
 forskellen på kristendom og socialisme er den,
 at vi siger (men for kun nogle få) alt handler om ret
 og om det, mens socialisme siger, (og end gennem-
 trænge alt) alt der er det er oppe mod: Kristus brød
 brød og gjorde sig selv for at være sig. En karlegheds
 synd er mesten dristighed: menneskelighed og kærlighed.
 Resultatet, socialisme, målet, er det samme for
 kristen og for

4

Kristine som for Særskilt, nu det som vi Kristine
 i vor troghed ikke Løstede, fordi vi ikke kunne
 glæmme os selv, som Christen der gode og gode,
 det dette Særskiltene gennem, detten Guds
 vi Gode gennem ved Troen, ved Guds Gode, men
 da vor vist til det. For den måde følger vi ikke
 ikke alle velgørende, med, men vi nærmest Gode
 med og vi Kristine som glæde os over Guds, og
 Gode til Gud som at velgørende, ikke med adskillig.
 Hans Gode og Gode, bliver velgørende,
 og velgørende Gode, begynder vi da ikke
 at skilte 1000 indsiget?

Bogen 29-10-1918